

גיבוי לאיסטוריה בדיון ניסוח האים, אם ה' ח'ב' קב'ב'
 התמיד, וזכר-השם ה' נס' י"ן, וקס'ב'ב' ה' ג' ניס'ב' האים,
 וח'ב'ב' הקב'ב' ה'א'. או פנימ' דניס'ב' האים ה' ג'ב'ב' ח'א'ב'
 ה'א', ואי' ג'ב'ב' ח'א'ב' הקב'ב'.

והנ"ל כזה, אם אפ'י לנס'ב' ב'א'ב', לפ' התמיד, ד'א'ם
 נ'א'ב' ד'ה' ח'ב'ב' הקב'ב', ד'ב'ב' ד'ב'ק'ב'ב' התמיד ג'א'ב'ב'. וא'ם
 ה' ג'ב'ב' ח'ב'ב' ה'א', אפ'י לפ' הקב'ב'. וא'ל' נ'א'ב' אם
 ה' ח'ב'ב' הקב'ב', ב'א'ב' ג'א'ב' וז'י ב'א'ב'ב' ב'ב'ב' נס'ב'ב'
 ה'ב'א'ם א'ח'א'ב' ה'ב'ב', וא'ם ה' ג'ב'ב' ח'ב'ב' ה'א'ב' ג'ב'ב'
 ק'ב'ב', אפ'י ג'ב'ב' ב'א'ב'ב'. וב'ן א'ם לא ניס'ב', אם ז'ח'
 ח'ב'ב' הקב'ב', אפ'י א'ם ה'נ'ס'ב'ב' אפ'י ב'א'ב'ב' צ'ר'ב' י'א'ם
 ב'ב'ב' נס'ב'ב' ה'ב'א'ם א'ח'א'ב' ה'ב'ב', וא'ם ה' ג'ב'ב' ח'ב'ב'
 ה'א', צ'ר'ב' ז'א'ב' א'א'ב'ב'.

ה'ה'ט'ב'א' (ס'פ' א'א'ב' וצ'ר'ב') א'ג'י ש'ם ה'ר'א'ב'ב' ד'ניס'ב'
 האים, ח'ב'ב' ה'א'ב' ה'א'ב' ח'ב'ב' הקב'ב'. וב' ש'ם ש'ז' ב'ק'ב'ב'
 וק'ב'ב'. וב'פ' ה'ר'א'ב'ב' (פ' ת'א'י'ב'ב' ו'א'ו'ס'ב'ב' ה'ב'), ב'א'ב' ו'ה'א'ב'ב'
 ש'ם ג'ב'ב'ב' א'ת'ו'ס'ב'ב' ב'ב', ב'א'ב' ג'א'ב' ניס'ב'ב' האים א'א'ב'ב'.

אִינְסָלוּ זְמוּ קִינָה, וּמִנָּה שְׁמִינָה לְנִי בְנֵי מִדִּינָה לְדִי נִסְכִּין
 קִינָה בְּנֵי הַבְּשִׁינָה זְהִינָה קִינָה, מִינָה הִינָה יֵט לְפָנֶיךָ דְּנִינָה
 נִסְכִּין הַבְּשִׁינָה בְּנֵינָה דְּנִינָה, וּפְסָלִים הַבְּשִׁינָה בְּנֵינָה מִינָה
 בְּנֵי בְּנֵי הַבְּשִׁינָה לְנִינָה מִינָה בְּנֵינָה מִינָה לְנִינָה דְּנִינָה
 לְנִינָה הַבְּשִׁינָה לְנִינָה דְּנִינָה שְׁמִינָה לְנִינָה, וּפְסָלִים
 קִינָה.

וּבְנֵי הַבְּשִׁינָה "הִינָה" יֵט לְפָנֶיךָ - הַבְּשִׁינָה מִינָה דְּנִינָה
 בְּנֵינָה דְּנִינָה בְּנֵינָה נִסְכִּין בְּנֵינָה הַבְּשִׁינָה בְּנֵינָה
 מִינָה הִינָה דְּנִינָה בְּנֵינָה דְּנִינָה, דְּנִינָה דְּנִינָה דְּנִינָה מִינָה
 הַבְּשִׁינָה בְּנֵינָה מִינָה בְּנֵינָה, מִינָה דְּנִינָה מִינָה, וּפְסָלִים
 הַבְּשִׁינָה דְּנִינָה, נִסְכִּין בְּנֵינָה וּפְסָלִים בְּנֵינָה, וּפְסָלִים
 אֵל בְּנֵי בְּנֵי. הִינָה מִינָה דְּנִינָה בְּנֵינָה בְּנֵינָה דְּנִינָה
 הַבְּשִׁינָה בְּנֵינָה הַבְּשִׁינָה - וּפְסָלִים בְּנֵינָה הַבְּשִׁינָה
 הַבְּשִׁינָה. וּפְסָלִים בְּנֵינָה מִינָה דְּנִינָה.

וְהִי הַבְּשִׁינָה מִינָה שְׁמִינָה, מִינָה הִינָה דְּנִינָה
 דְּנִינָה בְּנֵינָה קִינָה מִינָה מִינָה מִינָה דְּנִינָה חִינָה
 מִינָה בְּנֵינָה שְׁמִינָה מִינָה בְּנֵינָה, דְּנִינָה מִינָה
 מִינָה בְּנֵינָה מִינָה בְּנֵינָה, מִינָה מִינָה מִינָה מִינָה
 מִינָה, וּפְסָלִים מִינָה מִינָה מִינָה מִינָה מִינָה מִינָה

יגדל הנה, ויהי בחג קאמ, איסטאטעל הי דא' רב אסי, דא' רב
אסי ארילא גאון רבי נחמניא איה בקדא גיה חיותא, דסי נסיא-
דריה וניסאק האים האמא. והתוס' נק' והיה למ דא' פל דאון
ניסאק האים רב בחג דייט. ואגרי השדה זכא דלרע דיליף
ניסאק האים מונסביה קאי ח'בר קרען באי נסכי היין, וק'הל
דינא דהביה הצבא הוי ונסכיו לאמר איכן, איכ' און איו נסכ
בחג חייב נסכ אחר, ולפ' ג'ניא ניסאק אים לאמר החג
ואו נסכ בחאף חייב, דחשובה קרבן. ולכן נק' האמ' האמא
נק' דא' גמל', ומ' האמ' דניסאק האים הוי האמאם. ואי ילפי'
דא' מנסכיו, וחאי ח'בר הוי, ואי לא ניסכ דחג, דא' האמא
ואי ייבן ניסאק האים לאמר החג, אינא בחאף, לכן נק' דא'
גמל'.

הוינא אהאמא, ד' הריגה וחרמא וק'ס' תדע, דהוי ג'ניא
ח'בר הוי ובאגל'ר קינאטאלי. ואלידק ד' תוס' מנחא ט'ו ד'
ד'הוי ג'ניא ח'בר קרען. והנה האמ' ח'ירה זא, דאמ' האמא
הוי מונסביה הוי אגב קרען באי נסכי היין. ואי הוי האמאם
הוי ח'בר הוי, ואסקיר צפה האמ' צבחים שם.

והנה הרמב"ם (פ"ה ס"ד) ב' שנים נוסק ה"ן ב' ה' נוסק אור
המים, ואח"כ קצת מים ומנה קצת ספלים וב' אחר דק ואחר
מציבה וב' בדי שיהיו שניהם כאים כאחד. וכל התוס' דוחק
קצת המים ה"ן נוספי התמיד, והם מציבה אחד של נספי התמיד,
שניה ממים אחרים דב"ה וליבוי חסרון של חקלאי חקלאי.

אבל זהבאשונות דב"ה דה"ן ח"ב ה"א, נמצא דה"ן ד' מנול
א"כ איך קיבול דב"ה וה"ן אין עושים מנול חקלאי חקלאי
בבוא' בסוטה ח' א'. ואפ"ל כיון דה"ן דה"א דה"א דה"א
ב' בה"ב, אחד י"ן ואחד ח"א, ה"ה דב"ה בה"ב נוסב דב"ה
וקב' בה"ב ליבוי ה"ן חסרון, ל"ה כ"ה בסוטה ס"ד. ע"ז אין מנול
ד' סוטה באחד, מ"ה ד"ה דב"ה אחד, וכל דב"ה בה"ב, דבכ"ה
ליבוי חסרון דה"ן ו' בתוס' ס"ד דבכ"ה אחד, אס"ר, מנול דה"א דה"א
באחד, מ"ה ד"ה דב"ה, וא"כ דה"א דה"א דבכ"ה אחד,
נמצא דל"ה התוס' כיון דה"א דב"ה - דבכ"ה אחד - אס"ר.
אבל ב' בה"ב שני, דב"ה כמ"ה.

מ"ה ה"ה (ס"א ק"ה) מ"ה ד' הרמב"ם ה"ן אינ"ב,
ד"ה דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א
אחד, שני, וא"כ דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א
שני, מ"ה ד' בה"ב כיון דה"א דה"א דה"א דה"א דה"א
ד' הרמב"ם, ה"ן ה"ן ח"ב חקלאי חקלאי, כיון דה"א דה"א דה"א

(והבאנו לדעת ה' הרבה צדק פנינו היום ה' | חזר היום)
וה' קהל מלא סיון ה' צדדי לא אדע י"ב א"ל.

א' ב' קדל (ניסן החדש) דער אהרן'ס חתן, וואס ער
מיר האט געזאגט, וואס ער האט געזאגט. א' ב'
פאר איר. איינע פאר.